

Υπόθεση C-222/21

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

22 Μαρτίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Obvodní soud pro Prahu 1 (Τσεχική Δημοκρατία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

1η Οκτωβρίου 2020

Προσφεύγουσα:

České dráhy, a.s.

Καθόν:

Univerzita Pardubice και 103 λοιποί συμμετέχοντες

ΔΙΑΤΑΞΗ

Το Obvodní soud pro Prahu 1 (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας 1, Τσεχική Δημοκρατία) [...] στην υπόθεση

της προσφεύγουσας: **České dráhy, a.s.**,

[...] με έδρα στην Πράγα 1,

επί της προσφυγής βάσει του πέμπτου μέρους του občanský soudní řád (κώδικα πολιτικής δικονομίας).

διατάσσει τα ακόλουθα:

[...] [αναστολή της διαδικασίας]

[...] Δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ) το Obvodní soud pro Prahu 1 (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας 1) υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Πληροί μια εθνική ρύθμιση όπως το πέμπτο τμήμα του zάkonu č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (νόμου 99/1963, κώδικας πολιτικής δικονομίας, στο εξής: ΚΠολΔ), τις απαιτήσεις της δικαστικής επανεξέτασης απόφασης ρυθμιστικού φορέα σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 10, της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (στο εξής: οδηγία 2012/34);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 56, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34 την έννοια ότι οι αποφάσεις του ρυθμιστικού φορέα σχετικά με το ύψος των τελών υποδομής αντικαθίστανται από αποφάσεις επί της ουσίας που εκδίδονται από τακτικά δικαστήρια σε διαδικασίες στις οποίες συμμετέχει ο αιτών και ο διαχειριστής της υποδομής χωρίς τη συμμετοχή του ρυθμιστικού φορέα;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, επιτρέπουν οι κατά το άρθρο 55, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34 απαιτήσεις σχετικά με τον ορισμό ενός μοναδικού ρυθμιστικού φορέα για τον σιδηροδρομικό τομέα, οι κατά το άρθρο 56, παράγραφοι 2, 6, 11 και 12, της οδηγίας 2012/34 αρμοδιότητες του ρυθμιστικού φορέα, καθώς και η κατά το άρθρο 57, παράγραφος 2, της οδηγίας 2012/34 συνεργασία μεταξύ των ρυθμιστικών φορέων την αντικατάσταση των αποφάσεων που εκδίδουν οι ρυθμιστικοί φορείς επί της ουσίας της υπόθεσης από αποφάσεις τακτικών δικαστηρίων μη σχετιζόμενες με τα πραγματικά περιστατικά που έχουν διαπιστωθεί από τον ρυθμιστικό φορέα;

[...] [εθνική διαδικασία]

Πράγα, 1η Οκτωβρίου 2020

[...]

[σελ. 2 του πρωτοτύπου] **OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 1 (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας 1)**

[...]

[...] [διεύθυνση του αιτούντος δικαστηρίου, αριθμός πράξης, διεύθυνση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επώνυμο του Προέδρου δικαστικού υπαλλήλου]

24 Μαρτίου 2021

[...][σελ. 3 του πρωτοτύπου][...][σελ. 4 του πρωτοτύπου] [...] [ονόματα και αριθμοί ταυτοποίησης της προσφεύγουσας και των 104 καθών]

Αξιότιμες κυρίες, αξιότιμοι κύριοι,

Σε απάντηση του από 4 Μαρτίου 2021 αιτήματός σας για τη συνοπτική παρουσίαση (κατά προτίμηση σε μία σελίδα A4) της φύσης και της εξέλιξης της διεξαγόμενης ενώπιον του Obvodní soud pro Prahu 1 (περιφερειακού δικαστηρίου Πράγας 1) διαδικασίας, στο πλαίσιο της οποίας ανέκυψε προδικαστικό ερώτημα, το οποίο υποβλήθηκε στη συνέχεια στις 2 Μαρτίου 2021 ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενημερώνουμε ότι, λόγω του αντικειμένου της υπόθεσης, του αριθμού των μετεχόντων και του όγκου των υποβληθέντων από αυτούς εγγράφων, το δικαστήριο υποχρεώθηκε να ενεργήσει ως ακολούθως όσον αφορά τις συνθήκες υποβολής των προδικαστικών ερωτημάτων: θα παραπέμψει στα αντίστοιχα έγγραφα που περιέχονται στη δικογραφία, η οποία διαβιβάζεται ως παράρτημα του παρόντος ηλεκτρονικού μηνύματος.

Η ουσία της υπό κρίση υπόθεσης έχει ως εξής:

Η προσφεύγουσα, České dráhy, a.s., με διοικητική προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2019 ζήτησε την **αντικατάσταση του σημείου 2** της απόφασης του Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (οργανισμού για την πρόσβαση στην υποδομή μεταφορών, Τσεχική Δημοκρατία, στο εξής: Οργανισμός) της 5ης Μαρτίου 2019 [...], το οποίο έχει ως εξής: «το άρθρο II και το άρθρο III, παράγραφοι 1 και 2, του παραρτήματος 1 της Prohlášení 2019 (δήλωσης δικτύου του 2019) δεν αντιβαίνουν στον zákon o drahách (νόμο περί σιδηροδρόμων)», καθώς και του **σημείου της απόφασης αυτής σχετικά με το άρθρο IV του παραρτήματος 1 της Prohlášení 2019 (δήλωσης δικτύου του 2019)** το οποίο έχει ως εξής: «το άρθρο IV του παραρτήματος 1 της Prohlášení 2019 (δήλωσης δικτύου του 2019) αντιβαίνει στο άρθρο 33, παράγραφος 3, στοιχείο κ, του zákon o drahách (νόμου περί σιδηροδρόμων). Ο Οργανισμός τάσσει στο Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (Πανεπιστήμιο Pardubice, τμήμα μεταφορών Jan Perner, Τσεχική Δημοκρατία) προθεσμία 90 ημερών από την τελεσιδικία της εν λόγω απόφασης, μετά το πέρας της οποίας δεν επιτρέπεται η εφαρμογή του άρθρου II, του άρθρου III, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και του

άρθρου IV του παραρτήματος 1 της Prohlášení 2019 (δήλωσης δικτύου του 2019)».

Στις 13 Αυγούστου 2020 ο Οργανισμός ζήτησε την **υποβολή αίτησης προδικαστικής απόφασης** με το κάτωθι **σκεπτικό**:

Κατά τη διοικητική διαδικασία, ο Οργανισμός εξέτασε [...] αυτεπαγγέλτως, δυνάμει του άρθρου 34e του νόμου περί σιδηροδρόμων, το ζήτημα αν είναι συμβατό με τον συγκεκριμένο νόμο το έγγραφο με τίτλο Prohlášení o dráze celostátní a o veřejně přístupných vlečkách provozovaných společností České dráhy a. s., platné pro jízdní řád 2018/19 (ανακοίνωση για τις εθνικές σιδηροδρομικές γραμμές και τις δημόσια προσβάσιμες παρακαμπτήριες γραμμές τις οποίες διαχειρίζεται η εταιρία České dráhy a. s., ισχύουσα για τον πίνακα δρομολογίων των ετών 2018-2019, ήτοι της δήλωσης δικτύου του άρθρου 27 της οδηγίας 2012/34, στο εξής: δήλωση δικτύου του 2019), και εξέδωσε σχετική απόφαση στις 5 Μαρτίου 2018 [...]. **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**. Διαχειρίστρια της υποδομής είναι η εταιρία České dráhy, a. s. (στο εξής: διαχειρίστρια), ενώ το Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (Πανεπιστήμιο Pardubice, τμήμα μεταφορών Jan Perner, Τσεχική Δημοκρατία) κατανέμει τη χωρητικότητα (στο εξής: φορέας κατανομής). Η διαχειρίστρια υπέβαλε ενώπιον του προέδρου του Οργανισμού αίτηση επανεξέτασης της υπόθεσης σχετικά με την εν λόγω απόφαση. Με απόφαση της 20ής Αυγούστου 2020, ο πρόεδρος του Οργανισμού [...] διατήρησε σε ισχύ την απόφαση του Οργανισμού που εκδόθηκε σε πρώτο βαθμό.

Στη διοικητική διαδικασία ο Οργανισμός έλεγξε αυτεπαγγέλτως τη νομιμότητα του παραρτήματος 1 της δήλωσης δικτύου του 2019 με τίτλο «Návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy, včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy na dráze» (σχέδιο συμφωνίας περί κυρώσεων λόγω στρέβλωσης της λειτουργίας των σιδηροδρομικών μεταφορών, συμπεριλαμβανομένου του αμερόληπτου εξωδικαστικού τρόπου επίλυσης διαφορών σχετικών με τη διατάραξη της λειτουργίας των σιδηροδρομικών μεταφορών). Εν προκειμένω, πρόκειται για τις κυρώσεις του συστήματος επιδόσεων του άρθρου 35 της οδηγίας 2012/34. Πρόκειται για συστατικό στοιχείο του καθορισμού των τελών υποδομής και του συστήματος εισπραξής τους, τα οποία ρυθμίζονται στο κεφάλαιο IV, τμήμα 2, της οδηγίας 2012/34. Το στοιχείο αυτό μεταφέρθηκε στο τσεχικό δίκαιο με το άρθρο 33, παράγραφος 3, στοιχείο k, του νόμου περί σιδηροδρόμων.

Ο Οργανισμός έκρινε ότι στην περίπτωση των εν λόγω κυρώσεων, οι οποίες δεν σχετίζονται με τη διατάραξη της λειτουργίας των σιδηροδρομικών μεταφορών, η ρύθμιση περί χρηματικών κυρώσεων του άρθρου 33, παράγραφος 3, στοιχείο k, του νόμου περί σιδηροδρόμων δεν εφαρμόζεται και, συνεπώς, το άρθρο II, το άρθρο III, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο IV του παραρτήματος 1 της δήλωσης δικτύου του 2019 αντιβαίνουν στο άρθρο 33, παράγραφος 3, στοιχείο k, του νόμου περί σιδηροδρόμων.

Η μετέχουσα στην αρχική διοικητική διαδικασία ενώπιον του Οργανισμού και διαχειρίστρια υποδομής, České dráhy, a. s., άσκησε προσφυγή ενώπιον του Obvodní soud pro Prahu 1 (περιφερειακού δικαστηρίου Πράγας 1) δυνάμει του πέμπτου τμήματος του ΚΠολΔ, ζητώντας από το δικαστήριο αυτό να επανεξετάσει την υπόθεση [...] και, δυνάμει του άρθρου 250j του ΚΠολΔ, να αντικαταστήσει την απόφαση του Οργανισμού με δική του απόφαση.

Σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 10, της οδηγίας 2012/34, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον ρυθμιστικό φορέα υπόκεινται σε δικαστική επανεξέταση. Η διαδικασία όμως που διεξάγεται δυνάμει του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ δεν αποτελεί [...] [τυπογραφικό λάθος] δικαστική επανεξέταση της απόφασης ρυθμιστικού φορέα.

Το δικαστήριο εξετάζει ab initio την υπόθεση που κρίθηκε από τη διοίκηση, έχει εξουσία να αποφαινεται ανεξάρτητα από την προηγούμενη απόφαση του ρυθμιστικού φορέα και δεν υποχρεούται να απαντήσει στην επιχειρηματολογία που περιέχεται στην απόφαση. Το δικαστήριο δεν έχει εξουσία να ακυρώσει την απόφαση του ρυθμιστικού φορέα και να αναπέμψει την υπόθεση στον τελευταίο προς επανεξέταση. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την προσφυγή ή να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς, αντικαθιστώντας κατά τον τρόπο αυτόν την απόφαση του ρυθμιστικού φορέα. Ο ρυθμιστικός φορέας έχει πολύ περιορισμένη δυνατότητα να υπερασπιστεί τη νομιμότητα της απόφασής του ενώπιον του δικαστηρίου.

Τα ανωτέρω συμπεράσματα επιβεβαιώθηκαν και από την απόφαση του Nejvyšší správní soud (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Τσεχική Δημοκρατία), της 21ης Ιουνίου 2007, αριθμός υπόθεσης I As 53/2006: «Τα δικαστήρια που εκδίδουν αποφάσεις δυνάμει του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ δεν ελέγχουν την απόφαση της διοικητικής αρχής, αλλά αντικαθιστούν την απόφασή της υπεισερχόμενα, εκ των πραγμάτων, στη θέση της εκδίδουσας την απόφαση αρχής».

Στην Τσεχική Δημοκρατία λειτουργούν συνολικά 86 δικαστήρια που είναι αρμόδια για την εκδίκαση προσφυγών δυνάμει του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ, η δε κατά τόπον αρμοδιότητά τους καθορίζεται από τον τόπο κατοικίας ή την έδρα των διαδίκων. Το ενδεχόμενο να εκδοθούν από διάφορα πολιτικά δικαστήρια εντελώς διαφορετικές αποφάσεις επί της συμβατότητας δήλωσης δικτύου με τον νόμο περί σιδηροδρόμων είναι απολύτως υπαρκτό.

Κατά συνέπεια, αυτές οι επιμέρους αποφάσεις των ανεξάρτητων πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες ενδέχεται να μην εναρμονιστούν με τη νομολογία από τα ιεραρχικώς ανώτερα δικαστήρια, μπορούν να αντικαταστήσουν τον ενιαίο έλεγχο που ασκεί ο ρυθμιστικός φορέας.

Υπό το πρίσμα της ως άνω ρύθμισης σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου δυνάμει του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ, κάθε πολιτικό δικαστήριο στην Τσεχική Δημοκρατία έχει κατ' ουσίαν τον ρόλο του ανεξάρτητου

ρυθμιστικού φορέα για τον σιδηροδρομικό τομέα. Τούτο αντιτίθεται στο άρθρο 55, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34, σύμφωνα με το οποίο κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν μοναδικό εθνικό ρυθμιστικό φορέα για τον σιδηροδρομικό τομέα.

Το σύστημα διοικητικής δικαιοσύνης πληροί εν όλω τις προϋποθέσεις της δικαστικής επανεξέτασης της απόφασης του ρυθμιστικού φορέα, σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 10, της οδηγίας 2012/34. Αρμόδιο για την εξέταση προσφυγών κατά αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα είναι σε κάθε περίπτωση ένα εκ των διοικητικών δικαστηρίων. Η διαδικασία δυνάμει του *soudní řád správní* (κώδικα διοικητικής δικονομίας, στο εξής: ΚΔΔ) έχει χαρακτήρα αναίρεσης. Το δικαστήριο μπορεί να ακυρώσει την απόφαση λόγω του παράνομου χαρακτήρα της ή των διαδικαστικών πλημμελειών της. Ο ρυθμιστικός φορέας τότε αποφαινεται εκ νέου επί της δεδομένης υπόθεσης και δεσμεύεται από τη νομική εκτίμηση του διοικητικού δικαστηρίου.

[σελ. 6 του πρωτοτύπου] Η οδηγία 2012/34 ενσωματώθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με τον νόμο περί σιδηροδρόμων, μετά την έκδοση απόφασης από το *Nejvyšší správní soud* (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο). Ψηφίστηκε επίσης ο *zákon č. 320/2016 Sb.*, ο *Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře* (νόμος 320/2016 περί του οργανισμού για την πρόσβαση στην υποδομή μεταφορών), δυνάμει του οποίου ορίστηκε ο ρυθμιστικός φορέας που ανέλαβε τη σχετική λειτουργία από τον *Drážní úřad* (σιδηροδρομικό οργανισμό, Τσεχική Δημοκρατία).

Ο έλεγχος της συμβατότητας της δήλωσης δικτύου με τον νόμο περί σιδηροδρόμων καθιερώθηκε κατόπιν της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2012/34, στο πλαίσιο δε του ελέγχου αυτού ο ρυθμιστικός φορέας προβαίνει μόνο σε αξιολόγηση της συμβατότητας της δήλωσης δικτύου με τον νόμο και δεν αντικαθιστά τη δήλωση αυτή με άλλη συγκεκριμένου περιεχομένου. Ο ρυθμιστικός φορέας αξιολογεί τη δήλωση δικτύου *ab initio* και αυτεπαγγέλτως.

Έχει επίσης εκδοθεί απόφαση από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία αφορά παρόμοια υπόθεση και θα πρέπει να εφαρμοστεί και στην υπό κρίση υπόθεση.

Πρόκειται για την απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2017, *CTL Logistics GmbH κατά DB Netz AG*, C-489/15, EU:C:2017:834.

Επιπλέον, ο Οργανισμός προσθέτει ότι η οδηγία 2012/34 αντικατέστησε την προηγούμενη οδηγία 2001/14 και ρυθμίζει με παρόμοιο τρόπο το ζήτημα της δήλωσης δικτύου και τον έλεγχό της από τον ρυθμιστικό φορέα. Με τα άρθρα 55 και 56 της οδηγίας 2012/34, οι αρμοδιότητες του ρυθμιστικού φορέα διευρύνθηκαν και ενισχύθηκαν σημαντικά σε σχέση με τα άρθρα 30 και 31 της οδηγίας 2001/14. Το καινοφανές είναι η έμφαση στην ύπαρξη ενός και μοναδικού ρυθμιστικού φορέα.

Κατά τον Οργανισμό, η απόφαση *CTL Logistics* του Δικαστηρίου εφαρμόζεται πλήρως στην υπό κρίση υπόθεση και για τον λόγο αυτό η δικαστική επανεξέταση

της διαδικασίας του Οργανισμού σύμφωνα με το πέμπτο τμήμα του ΚΠολΔ προσκρούει στον σκοπό της οδηγίας 2012/34, ο οποίος αποκλείει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες η διαδικασία του ρυθμιστικού φορέα σχετικά με τη δήλωση δικτύου υπόκειται σε δικαστική επανεξέταση δυνάμει του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ.

Σύμφωνα με το άρθρο 99 του ΚΠολΔ, επιτρέπεται επίσης η περάτωση της διαδικασίας μέσω δικαστικού συμβιβασμού μεταξύ των μετεχόντων. Αν το δικαστήριο εγκρίνει τον συμβιβασμό, αποφασιστικό στοιχείο για τη συμβατότητα της δήλωσης δικτύου με τον νόμο είναι στην πραγματικότητα η συμφωνία μεταξύ των αιτούντων και του διαχειριστή της υποδομής.

Ο συμβιβασμός είναι αντίθετος προς το άρθρο 56 [, παράγραφος 1,] της οδηγίας 2012/34, διότι ορίζει ότι το όργανο που επιλαμβάνεται των προσφυγών οι οποίες ασκούνται κατά αποφάσεων του διαχειριστή υποδομής ή, κατά περίπτωση, της σιδηροδρομικής επιχείρησης ή του φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών και αφορούν τη δήλωση δικτύου και τα κριτήρια που καθορίζονται σε αυτήν είναι ο ρυθμιστικός φορέας. Επιπλέον, η οδηγία 2012/34 προβλέπει ότι η απόφαση του ρυθμιστικού φορέα είναι δεσμευτική για όλα τα μέρη τα οποία αφορά και δεν υπόκειται στον έλεγχο άλλης διοικητικής αρχής.

Η απόφαση του Οργανισμού για την εκτίμηση της συμβατότητας της δήλωσης δικτύου με τον νόμο περί σιδηροδρόμων, σύμφωνα με το άρθρο 34e του νόμου περί σιδηροδρόμων, θα στερούνταν νοήματος αν οι μετέχοντες στη διαδικασία μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να παρακάμψουν τον Οργανισμό και να προβούν σε δικαστικό συμβιβασμό, καθόσον η θέση του Οργανισμού δεν θα είχε καμία σημασία. Επομένως, ο τελικός κριτής της συμβατότητας της δήλωσης δικτύου δεν θα ήταν ο Οργανισμός, αλλά οι φορείς κατανομής της χωρητικότητας και οι αιτούντες την κατανομή χωρητικότητας που συμφώνησαν μεταξύ τους ως προς τη συμβατότητα ή μη της δήλωσης δικτύου με τον νόμο.

Σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 10, της οδηγίας 2012/34, οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον ρυθμιστικό φορέα υπόκεινται σε δικαστική επανεξέταση. Η διάταξη αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια, αντί να ελέγξουν τη διαδικασία που ακολούθησε ο ρυθμιστικός φορέας ή την απόφασή του, μπορούν στην πραγματικότητα να ασκούν τα καθήκοντα του φορέα αντ' αυτού.

Η ιδιωτικοποίηση της ρυθμιστικής δραστηριότητας του Οργανισμού είναι αντίθετη προς την αρχή της προστασίας του ασθενέστερου συμβαλλόμενου μέρους, δεδομένου ότι ο Οργανισμός, κατά την άσκηση της ρυθμιστικής δραστηριότητάς του, μεριμνά επίσης ώστε ο διαχειριστής της σιδηροδρομικής υποδομής να μην προβαίνει σε κατάχρηση της θέσης φυσικού μονοπωλίου που έχει σε σχέση με τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις.

Σε περίπτωση αυτεπάγγελτης δικαστικής επανεξέτασης της διαδικασίας από τον Οργανισμό, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, θα μπορούσε να εκδοθεί από τον

Οργανισμό απόφαση αντίθετη προς τις προσδοκίες τόσο των αιτούντων όσο και των διαχειριστών της υποδομής και των φορέων κατανομής χωρητικότητας. Υποθέτοντας ότι σε μία τέτοια περίπτωση κανένας από τους μετέχοντες στη διαδικασία [σελ. 7 του πρωτοτύπου] δεν θα παρενέβαινε κατά της προσφεύγουσας, η τελευταία θα ευνοούνταν ιδιαίτερα από μια διαδικασία χωρίς κανέναν αντίδικο με αποτέλεσμα την ενδεχόμενη παράκαμψη του ρυθμιστικού φορέα.

Η υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του (αιτούντος) δικαστηρίου αφορά τον καθορισμό των τελών πρόσβασης στην υποδομή και του συστήματος χρέωσης, στοιχεία που διέπονται από το τμήμα 2 του κεφαλαίου IV της οδηγίας 2012/34.

Σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34, «ο ρυθμιστικός φορέας εξασφαλίζει ότι τα τέλη που επιβάλλονται από τον διαχειριστή υποδομής είναι σύμφωνα με το τμήμα 2 του κεφαλαίου IV και δεν εισάγουν διακρίσεις. Διαπραγματεύσεις μεταξύ αιτούντων και διαχειριστή υποδομής σχετικά με το ύψος των τελών υποδομής επιτρέπονται μόνο εφόσον πραγματοποιούνται υπό την επίβλεψη του ρυθμιστικού φορέα. Ο ρυθμιστικός φορέας παρεμβαίνει εάν οι διαπραγματεύσεις είναι πιθανό να αντίκεινται στις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου».

Στη διαδικασία που διεξάγεται δυνάμει του πέμπτου τμήματος του ΚΠολΔ επανεξετάζεται το σύνολο της υπόθεσης, μεταξύ των οποίων και το ύψος των τελών κατά την έννοια του άρθρου 56, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34, αλλά χωρίς την εποπτεία του ρυθμιστικού φορέα και χωρίς τη δυνατότητα παρέμβασής του. Κατά τον Οργανισμό, η εξέταση της ίδιας υπόθεσης από τακτικό δικαστήριο χωρίς την παρέμβαση του ρυθμιστικού φορέα αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας αυτής.

Τέλος, η εφαρμογή του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ δεν είναι σύμφωνη με την οδηγία 2012/34 και για τον λόγο ότι, για τη δικαστική επανεξέταση των αποφάσεων του Οργανισμού, σε ορισμένες περιπτώσεις αρμόδια είναι τα διοικητικά δικαστήρια και σε άλλες τα πολιτικά δικαστήρια. Τούτο μπορεί να συμβαίνει στην περίπτωση –όπως εν προκειμένω– παράνομου καθορισμού τιμών-χρεώσεων, παράβαση για την οποία ευθύνεται ο διαχειριστής της υποδομής. Σε περίπτωση ενδεχόμενης αμφισβήτησης, η απόφαση του Οργανισμού με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση εξετάζεται από διοικητικό δικαστήριο. Ωστόσο, η νομιμότητα των τιμών που καθορίζονται στη δήλωση δικτύου εξετάζεται εκ νέου από τα πολιτικά δικαστήρια. Η δικαστική επανεξέταση της διαδικασίας του ρυθμιστικού φορέα ή των αποφάσεών του επί διάφορων ζητημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34 διαφοροποιείται ανάλογα με το ποιο δικαστήριο έχει αρμοδιότητα για κάθε συγκεκριμένο ζήτημα.

Συναφώς, η δικαστική επανεξέταση από διάφορα δικαστήρια μέσω διαφορετικών δικαστικών διαδικασιών οδηγεί σε ασυνέπεια της κανονιστικής πρακτικής, γεγονός που είναι αντίθετο προς τον σκοπό του άρθρου 55, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/34, το οποίο ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν μοναδικό

εθνικό ρυθμιστικό φορέα για τον σιδηροδρομικό τομέα. Τούτο ενδέχεται να έχει ως συνέπεια τη συνύπαρξη δύο μη συντονισμένων διαδικασιών έκδοσης αποφάσεων, γεγονός που έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση προς τον σκοπό του άρθρου 56 της οδηγίας 2012/34.

Τα πολιτικά δικαστήρια τα οποία αποφαινόμενοι δυνάμει του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ δεν πληρούν ορισμένες απαιτήσεις που επιβάλλει η οδηγία 2012/34 αναφορικά με την έκδοση αποφάσεων από τους ρυθμιστικούς φορείς. Τα εν λόγω δικαστήρια δεν υποχρεούνται στη δημοσίευση των αποφάσεών τους, σύμφωνα με την υποχρέωση που προκύπτει από το άρθρο 56, παράγραφος 11, της οδηγίας 2012/34. Σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 158 του ΚΠολΔ, η δικαστική απόφαση σε πολιτική διαδικασία επιδίδεται μόνο στους μετέχοντες στη σχετική διαδικασία. Στην περίπτωση που ο Οργανισμός δεν μετέχει στη διαδικασία, δεν υφίσταται ρητή εκ του νόμου υποχρέωση διαβίβασης στον ρυθμιστικό φορέα αντιγράφων των αποφάσεων που αντικαθιστούν τις αποφάσεις του.

Κατά το άρθρο 56, παράγραφος 2, της οδηγίας 2012/34, τα πολιτικά δικαστήρια δεν είναι αρμόδια για την παρακολούθηση της κατάστασης του ανταγωνισμού στις αγορές σιδηροδρομικών μεταφορών και της λειτουργίας των διαχειριστών υποδομών υπό το πρίσμα των κανόνων που περιλαμβάνονται στη δήλωση δικτύου με σκοπό την πρόληψη των διακρίσεων κατά των αιτούντων. Επομένως, η έκδοση δικαστικής απόφασης δεν μπορεί να αντικαταστήσει την έκδοση απόφασης από τον ρυθμιστικό φορέα.

Όσον αφορά τον συμβιβασμό, τα πολιτικά δικαστήρια δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ότι οι διαπραγματεύσεις μεταξύ αιτούντων και διαχειριστή υποδομής σχετικά με το ύψος των τελών υποδομής πραγματοποιούνται υπό την επίβλεψη του ρυθμιστικού φορέα, όπως απαιτείται από το άρθρο 56, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34. Τα εν λόγω τέλη καθορίζονται στη δήλωση δικτύου.

Τα πολιτικά δικαστήρια δεν έχουν εξουσία να διενεργούν ελέγχους ή να αναθέτουν ελέγχους των διαχειριστών υποδομής, των εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών και, όπου απαιτείται, των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων για να επαληθευτεί η συμμόρφωση με τις διατάξεις περί λογιστικού διαχωρισμού, όπως απαιτεί το άρθρο 56, παράγραφος 12, της οδηγίας 2012/34. Η ανάγκη διεξαγωγής ελέγχων μπορεί να προκύψει και κατά τη δικαστική διαδικασία **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]**

Τα πολιτικά δικαστήρια δεν έχουν εξουσία συνεργασίας με τους ρυθμιστικούς φορείς για τους σκοπούς αμοιβαίας αρωγής όσον αφορά τα καθήκοντά τους για παρακολούθηση της αγοράς και τον χειρισμό καταγγελιών (συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου των δηλώσεων δικτύων) ή ερευνών, όπως απαιτεί το άρθρο 57, παράγραφος 2, της οδηγίας 2012/34.

Στην προαναφερθείσα απόφαση του Nejvyšší správní soud (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) της 7ης Μαΐου 2014, αριθμός υπόθεσης 1 As 28/2014–62, κρίθηκε, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 29, ότι «το άρθρο 30, παράγραφος 6, της

οδηγίας 2001/14/ΕΚ απαιτεί να εξασφαλίζεται ότι οι αποφάσεις του ρυθμιστικού φορέα, που στην Τσεχική Δημοκρατία είναι ο Drážní úřad (σιδηροδρομικός οργανισμός), υπόκεινται σε δικαστική προσφυγή. Αντιθέτως, η οδηγία δεν ρυθμίζει την καθ' ύλην αρμοδιότητα των δικαστηρίων των διαφόρων κρατών μελών, οπότε εναπόκειται αποκλειστικά στα κράτη μέλη να καθορίζουν ποιο δικαστήριο είναι καθ' ύλην αρμόδιο να ελέγχει τις αποφάσεις του ρυθμιστικού φορέα. Στην Τσεχική Δημοκρατία, η απαίτηση του ελέγχου πληρούται τόσο στην περίπτωση της διαδικασίας των άρθρων 65 επ. του ΚΔΔ όσο και της διαδικασίας του πέμπτου μέρους του ΚΠολΔ, οι οποίες θα πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται ισοδύναμες από την άποψη αυτή. Δεδομένου ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση καθορίζεται βάσει εθνικών διατάξεων και δεν προκύπτει ανάγκη ερμηνείας ή εκτίμησης του κύρους της οδηγίας 2001/14/ΕΚ ή άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) δεν υπέβαλε στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προδικαστικό ερώτημα κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ».

Έκτοτε τροποποιήθηκαν οι ως άνω απαιτήσεις ως προς τους ρυθμιστικούς φορείς και εκδόθηκε η προμνησθείσα απόφαση στην υπόθεση CTL Logistics. Η οδηγία 2012/34 όντως δεν ρυθμίζει την καθ' ύλην αρμοδιότητα των δικαστηρίων, αλλά ρυθμίζει τη διαδικασία έκδοσης απόφασης. Επομένως, δεν είναι απολύτως ακριβές ότι, στην Τσεχική Δημοκρατία, αμφότερα τα είδη δικαστικών διαδικασιών πληρούν τις απαιτήσεις της δικαστικής επανεξέτασης. Κατά την άποψη του Οργανισμού, η διαδικασία ενώπιον του πολιτικού δικαστηρίου είναι αντίθετη προς την οδηγία 2012/34. Για τον λόγο αυτό, ο Οργανισμός υποβάλλει αίτηση προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛ.

Συνοψίζοντας, ο Οργανισμός θεωρεί ότι η ισχύουσα εθνική ρύθμιση σχετικά με τη δικαστική επανεξέταση των αποφάσεων του Οργανισμού για τη συμβατότητα της δήλωσης δικτύου με τον νόμο περί σιδηροδρόμων σύμφωνα με το πέμπτο τμήμα του ΚΠολΔ είναι αντίθετη προς την οδηγία 2012/34 για τους ακόλουθους λόγους:

α) αφότου το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) εξέδωσε την απόφασή του, επήλθαν τροποποιήσεις στη νομοθεσία και τη νομολογία, γεγονός που αποτέλεσε τη βάση για την υποβολή της αίτησης προδικαστικής απόφασης,

β) η υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά δικαστική επανεξέταση απόφασης του Οργανισμού αλλά νέα απόφαση στην ίδια υπόθεση, γεγονός που αντιτίθεται προς το άρθρο 56, παράγραφος 10, της οδηγίας 2012/34,

γ) οι αποφάσεις των τακτικών δικαστηρίων αντικαθιστούν τις αποφάσεις του Οργανισμού κατά παράβαση του άρθρου 55, παράγραφος 1, της οδηγίας, σύμφωνα με το οποίο ορίζεται ένας μοναδικός εθνικός ρυθμιστικός φορέας για τον σιδηροδρομικό τομέα,

δ) η νομολογιακή πρακτική των 86 συνολικά αρμοδίων τακτικών δικαστηρίων στην Τσεχική Δημοκρατία θα μπορούσε να αντικαταστήσει τον ενιαίο έλεγχο που ασκείται από τον αρμόδιο φορέα, υπό την επιφύλαξη, ενδεχομένως, μεταγενέστερου ελέγχου από δικαστήρια καλούμενα να εκδικάσουν προσφυγές κατά αποφάσεων του συγκεκριμένου φορέα, με αποτέλεσμα τη συνύπαρξη δύο μη συντονισμένων διαδικασιών έκδοσης αποφάσεων, γεγονός που έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση προς τον σκοπό των άρθρων 55 και 56 της οδηγίας 2012/34,

ε) η δυνατότητα επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού μεταξύ των αιτούντων και του διαχειριστή της υποδομής στερεί παντελώς από τον ρυθμιστικό φορέα τη λειτουργία του, γεγονός που έρχεται σε πλήρη αντίθεση προς τον σκοπό της οδηγίας 2012/34,

στ) στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, ο ρυθμιστικός φορέας δεν έχει ούτε καν περιορισμένη δυνατότητα υπεράσπισης της νομιμότητας των αποφάσεών του, οι δε δικαστικές αποφάσεις που αντικαθιστούν εκείνες του Οργανισμού μπορούν να εκδίδονται ανεξάρτητα από τη δραστηριότητα του ρυθμιστικού φορέα,

ζ) δεν πληρούται η απαίτηση του άρθρου 56, παράγραφος 6, της οδηγίας 2012/34, σύμφωνα με το οποίο διαπραγματεύσεις μεταξύ αιτούντων και διαχειριστή υποδομής σχετικά με το ύψος των τελών υποδομής πραγματοποιούνται μόνον υπό την επίβλεψη του ρυθμιστικού φορέα,

η) τα πολιτικά δικαστήρια δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 56, παράγραφοι 2, 6, 11 και 12, καθώς και του άρθρου 57, παράγραφος 2, της οδηγίας 2012/34. **[σελ. 9 του πρωτοτύπου]**

Όσον αφορά συμπληρωματικές πληροφορίες που ενδέχεται να είναι χρήσιμες, παραπέμπουμε στη δικογραφία που σας διαβιβάζεται επί του παρόντος.

[...] [επώνυμο του δικαστικού υπαλλήλου, αιτούν δικαστήριο]